

Thuiskomen in fusion

ROB LEEMHUIS

LEEWARDEN Zijn jazzkwartet *Demi-Seq* staat muzikaal het dichtst bij pianist Addy Scheele. Morgen staat de Groninger, die 22 jaar lang Rients Gratama begeleidde, in Fire Café in Leeuwarden.

Verdient *Demi-Seq* beter dan af en toe optredens in een café of een klein zaaltje? Wie weet, als je afgaat op het – bescheiden – aantal recensies dat het Groninger kwartet kreeg voor de cd *By nature*, die in 2010 in eigen beheer werd uitgebracht. *Jazzflits* en *De Telegraaf* waren enthousiast, dagblad *Tubantia* (Scheele groeide op in Enschede) vergeleek de band zelfs met fusiongrootheid Chick Corea: „Scheeles muziek speelt zich op dat niveau af.”

Het citaat staat weliswaar op Scheeles eigen website, maar hij neemt er wel goedlachs afstand van. „Die vergelijking vind ik echt overtrokken. Chick Corea is echt wel een niveautje hoger. Maar muzikaal zitten we wel in dezelfde hoek.” En al was de cd geen commercieel succes („Het heeft me meer geld gekost dan opgeleverd”), artistiek heeft hij er veel uit gehaald.

„Het begon puur als een persoonlijk project, waarbij ik eigen composities wilde opnemen”, zegt Scheele.

„Ik had veel filmmuziek gemaakt, met elektronische instrumenten, maar wilde daar eens een bassist of een saxofoon bij halen. Dat was mijn opzet, maar de musici wilden graag door. We treden nog steeds op.”

Live klinkt het wel iets anders: de sequencer, waar je muziek mee kunt laten repeteren en vervormen, blijft bijvoorbeeld thuis. Scheele: „Ik heb het wel overwogen, maar dan krijg je een robot als vijfde bandlid, dat ontleemt je veel vrijheid. Als een solist even iets langer wil soleren, kan dat nu. Het is meer jazz.”

De inventieve, melodieuze fusion is eigenlijk de muziek die Scheele het dichtst aan het hart ligt. Een optreden van Chick Corea, in de jaren zeventig in De Oosterpoort in Groningen, opende de nu 65-jarige pianist de ogen. „Ik kwam uit de pop en ik deed ook klassiek en jazz. Daar kwam dat allemaal bij elkaar. Het is ook heel logisch dat muzieksoorten naar elkaar toe groeien.”

Zijn opvatting was alleen al gauw onmodieus. Jazzpuristen vonden fusion maar onecht: de muurtjes tussen de verschillende muzikale compartimentjes moesten als het even kon overeind blijven.

„Jazzliefhebbers zijn al een minderheid en er zitten veel zeikerds tussen. Je hebt de bebopmensen of de dixielandgroep. Die vinden alles

wat na 1955 komt al veel te modern. Ach, je eigen muziek is altijd het allerbeste”, relativeert Scheele met een.

Die strengheid is volkomen afwezig bij zijn bandgenoten, die veel jonger zijn dan Scheele zelf. Bassist Hans Lass houdt van bebop en latin, maar draait zijn hand niet om voor fusion. „En onze drummer, Dennis Elderman, speelt in een pop- en in een metalband. Zonder probleem.”

Het voelde als thuiskomen, want Scheele heeft ook van alles en nog wat gespeeld. Hij begeleidt nu Henriette Tukkers, die chansons zingt, en zat 22 jaar lang in het combo van Rients Gratama. „Ik heb in Friesland veel voetstappen liggen.”

En nu, met *Demi-Seq*? Af en toe een optreden, dat is het wel. „Er zijn heel veel jazzmusici, maar het wereldje is klein. Het is lastig om er tussen te komen. We hebben geen mooie meid als zangeres en geen dj. We zijn saai om te zien: we gaan echt voor de noten. Dan val je af”, vertelt Scheele met een lach.

FrieJam, de Friese bond van jazzmuzikanten, organiseert het concert van *Demi-Seq* morgen om 15 uur in Fire Café in Leeuwarden. Toegang: 5 euro. Saxofonist/fluitist Gerlo Hesselink wordt vervangen door saxofonist Sjoerd Visser.

Demi-Seq, met van rechts naar links Gerlo Hesselink, Hans Lass, Dennis Elderman en Addy Scheele.